

da je korito pregloboko v zidu, da ne more govedo poriniti tako daleč glave, da bi se napilo. Župan je sklical vaško komisijo, potisnil glavo do korita in zmagonosno zaklical komisiji: »Prepričaj sem se na svoji glavi, da je korito dovolj prostorno tudi za največje govedo!«

V zakonu. Star samec: »Kako sem vesel, da se mi ni treba izgovarjati, če pridem pozno zvečer domov. Kaj pa ti svoji ženi rečeš ako prideš pozno?« — Mož: »Jaz veliko ne govorim. Rečem samo »Dober večer!« in vse drugo pove ona sama.«

Pri izkušnji. V neko zakotno vas pride šolski nadzornik preiskušat šolsko mladež. Prvo vprašanje stavi učitelj Časlovi Zorki in sicer: »Povej, Zorka, kako pravimo temu-le gospodu tukaj?« — Dekle molči. — »Ali, Zorka, bodi no, to boš pa vendar ja vedela, kako se imenuje tisti, ki druge izkuša?« — In Zorka odpre svoje rudeče ustnice in reče: »Izkušnjavec!«

Na trgu. Jud je razložil na trgu svoja čudotvorna zdravila. Držal je v roki stekleničico in vpil: »Poglejte, ljudje božji, to učinkuje proti vsakemu krču,

revmatizmu in božjasti; še sam sem si nadrgnil danes glavo z njim! — Med gnječo pa pomrežikne sosed sosedu: »Saj sem vedel, zato pa vpije, kakor bi ga iz kože deval!«

Občudovani konj. Daljni znanec: »Slišal sem, da imaš jako lepega konja naprodaj, pokaži mi ga no!« — Kmet: »Da, lep je zares ta moj »Madžar«, lep, celo tuji gospodje si ga hodijo ogledovat in ga bi radi!« — Daljni znanec: »Tako, tako, častitam! Kateri gospod pa ti ga je hotel zadnji odkupiti, saj mi boš to povedal, kaj ne da?« — Kmet: »E, no, konjski klobasar!«

Bolniki čitajte!

Ravnočar je izšel en poučljiv spis. V njem se razpravlja o vzrokih, nastanku in zdravljenju živčnih bolezni.

Jaz pošljem vsakemu ta evangelij o zdravju popolnoma zastonj, ako piše na spodaj stoječi naslov.

Tisočera zahvalna pisma dokazujejo edino obstoječi uspeh neumornega vestnega preizkovalnega dela za dobrobit trpečega človeštva, kdor spada k tej

veliki množini

živčno bolanih

kdo trpi na raztresenosti, tesnobnem čutu, slabem spominu, glavobolu, brezspančnosti, motenju prebave, preobčutljivosti, bolečinah v udlih, na splošni ali deloma telesni slabosti ali na drugih neštetihi pojavih

mora mojo tolažilno

knjižico dobiti.

634

Kdor jo pozorno bere, bo dobil pomirjevalno prepričanje, da se najde navadna pot do zdravja in življenjskega veselja. Ne čakajte in pišite takoj še danes!

ERNST PASTERNAK, BERLIN S. O.
Michaelkirchplatz 18, Abt. 324.

IX. Ljubljanski mednarodni velesejem od 30. maja do 9. junija 1929.

Najboljši nakup vsakovrstnega blaga.

Specijalne razstave: pohištvo, avtomobili, poljedelski stroji, radio, perutnina, zajci. Razstava meščanskih šol Slovenije.

635

700 razstavljalcev, 30 glavnih blagovnih skupin.

Legitimacije po Din 30.— prodajajo denarni zavodi, »Putnik«, gospodarske ustanove.

Za stanovanje poskrbljeno.

50% popust na železnica in avijonih. Popust na parobrodih.

Mlinar, mlad, pošten, zanesljiv, išče mesta v kmečkem mlinu. Naslov v upravi lista. 641

Sedlarskega vajenca, zdravega, poštenega, sprejme takoj Jož. Jug, sedlar, Žalec. 639

Službo samostojne gospodinjice ali kuharice išče bivša župnijska kuharica. Najraje gre v župnišče, ali h kakemu starejšemu gospodu na deželi, ali tudi v mestu. Naslov v upravnistvu. 638

Kupim posestvo okoli 7 do 8 oralov s celim inventarjem. Naslov v upravi lista. 640

Kupim srednje posestvo v ravnini, s prvovrstno zemljo, na prometnem kraju, blizu železnice. Cenj. ponudbe na I. Gradišnik, drevesničar, Dobrna pri Celju. 637

Kmečko posestvo v Cirkovcah se da v našem s pridelkom vred. Debenak, Cirkovce. 636

»Izpovedi socijalista« bodo marsikateremu delavcu odprle oči, ko prebere to knjigo. Človek, ki je bil socijalist, pripoveduje v izredno zanimivi povesti, kako je spoznal zlo delo socijalne demokracije. Delavci in drugi, ki vas to zanima, berite to knjigo! Stane 16 Din in se naroča v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

»Rekovnjači izpod Tatire« in druge zanimive povesti iz lepih severoslovenskih krajev obsega 23. zvezek Cirilove knjižnice. Mnogim ugajajo ravno take kratke, a vsebinsko zelo živahne povesti, kakor so v tej zbirki zbrane. Knjiga stane 16 Din, vezana 28 Din in se naroča v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Januš Golec:

Nekdaj in danes.

Rajni ptujski »Štajerc« je zelo veliko škodil vasem po Dravskem polju. Radi neprestanih hujskarij proti vsemu slovensko domačemu, milemu in dobremu je posurovela kmetska mladina. Ako je zašel tujec v štajerčijan-

sko vas, ni bilo prav, če je po stari navadi pozdravil; nahruljen je bil, ako je opustil pozdrav!

Hvala Bogu, ravno na polju slovenske domačnosti se je spremenilo od danes po nekdanj razvpitem Dravskem polju ne le na boljše, ampak ponekod v — paradiž!

Baš pred dnevi me je zanesla pot neko soboto proti večeru skozi nekdanj

zloglasno vas ob Dravi. Kako sem se čudil, ker od narave dobri Poljanec ni čakal na pozdrav, ampak mi klical sam svoj dobrodošli od otroka do odraslega moža. Presenetil me je pogled na dolgo vrsto vaških fantov, ki so zavili iz sela in je nosil vsak seboj škarje in drevesno žagico. Spremil sem pohod in dognal, da je krenila moška mladina v obširno drevesnico na občinski

gmajni na kraju vasi. Dekleta so že bila tamkaj in nekaj plela in okopavala po posebnem oddelku ob drevesnici.

Kolika sprememba v pripravi zdravski vasi od nekdanj do danes in to celo v soboto proti večeru. Po dvoriščih so pospravljali odrasli moške in ženske; mladina brez običajnega postopanja po vasi v — drevesnici.

Iz radovednosti sem krenil v krčmo. Na povabilo je prisedel krčmar in zakrožila sva v pogovor. Ker sem hvalil prijaznost in delavnost starejših ter mlajših vaščanov, se je smehljaj zadovoljno in mi zaupal, da je prvi svetovalec v občini. Na uprašanje: Čegava je drevesnica? mi je pojasnil, da je že dobrih 7 let občinska. Nerodovito, s šarom in ločjem poraščeno staro gmaj

no so prerogolili v drevesnico ter vrt v poduk ter zabavo mladini.

Na slično in vse hvalevredno napravo še nisem bil doslej naletel na Dravskem polju. Povpraševal sem po vzroku začetka te kmetsko mladinske nadaljevalne šole in gospod občinski svetovalec me je radevolje poučil: kedaj, zakaj in kako sta se rodila občinska drevesnica in vrt:

»Po vaseh na Dravskem polju se pečemo s poljedelstvom in živinorejo. — Edini dobičkanosni izkupiček nam je: krompir, luk, nekaj zrnja ter živina. Pašnike in travnike imamo pretež obsežne. Pašo oskrbuje šolska mladež. Bogve kako stara navada je med našimi pastirji, da pokajo po paši in va-

seh za binkošne praznike. Vsak krepkejši pastir si nabavi pred binkoštni močen bičnik z dolgim bičem. Na bič spletejo pokač iz konoplje. Kak dober teden pred binkoštnimi prazniki pričnejo vaje v pokanju. Najprej pokata po pašniku dva pastirja, po daljši vaji se vstopijo skupaj štirje, šest, osem — deset. Pokanje se razlega v »štih« in po strogem taktu. Izurjenost v pokanju kažejo pastirji na večer po vasi. Glavna predstava pokanja z biči je na binkošne praznike od ranega jutra do pozno v noč. Kakor bi odrezal, neha fleckanje po praznikih za celo leto.

Pred več nego sedmimi leti je kupil v naši vasi hiško z vrtom upokojeni šolski upravitelj Plečnik. Muštral je nas in našo deco nekaj desetletij na fari. Po zasluženju upokojitvi se je zatekel k nam, da bi preživel večer svojega življenja mirno v skromnem domu in na mičnem vrtiču.

Spominjam se živo in dobro, kakor bi bilo danes, na binkošne praznike je šlo. Tu le nasproti moji krčmi je Plečnikov dom. Predbinkoštni večer je prižgal stari gospod luč. Razgrnil je časopis, da bi čital. Kar 6 pastirskih pokačev je pričelo svojo vežbo na cesti ravno pred njegovim oknom. Pokalo je kakor na fronti in to dolgo ter nepretrgoma. Videl sem dobro, kako je priklopela gospodova razdraženost do vrhunca. Vstal je, odložil časopis in nekaj iskal po sobi. Ugasnil je luč in stopil na cesto pred pokače. Mladež je prekinila glasno vežbo, ko je zagledala pred seboj častitljivega moža. Smehljaj se je prisiljeno, skrival levico za hrbet in začel mirno:

»Dobro znate, dečki! Jaz bi le rad vedel, kateri je vođa skupine pokačev.«

Šolnikove besede so bile voda na mlin pastirjev. Vsak je drenjal naprej in hotel biti komandant. Ko sta bila dva največja tik pred navidez prijaznim gospodom, ju je zagrabil za srajci pri vratu in levica je ošvignila neusmiljeno po obeh s krepko kneftro — jermen, ki ga rabijo čevljarji. Fanta

5 mesecev na Palma namesto 2 meseca na usnju

Vse svet...!!! Cas...!!! Denar...!!!
...!!! Zasluzek...!!! Ves...!!!
2 ...!!! 5 ...!!! Zasluzek...!!!
namesto 2 ...!!! Denar...!!!
Vse svet...!!!

...En klic je danes odločujoč
...Čas je denar, denar je moč
...Delovni čas zaslužek nudi

Štedljivost je dobiček tudi
Kar mesto dveh pet mesecev drži
Prihrani denar in mesce tri.

PALMA

Mož v sivi suknji.

Roman iz Napoleonove dobe. — Angleški spisala B. Orczy. — Prevedel Paulus.

(Dalje.)

Da povemo resnico, gospod Leblanc je bil tisto jutro zelo vznemirjen. Doma je pustil soprogo v težkih skrbih in tudi sam ni vedel ne kod ne kam v celi zadevi. O njegovi običajni, bi dejal, službeni hladnosti in uradni korektnosti ni bilo sledu, naravnost vročinska razburjenost ga je spreletavala.

Seveda se je na vso moč premagoval in skušal svoj nemir zakriti. Za vse na svetu bi se ne bil hotel izdati, pray nič ni hotel izgubiti na svojem ugledu v očeh suhljatega, neznanega človeka, ki je prišel iz Pariza sem sitnarit in nadlegovat stare, izkušene uradnike.

Poln dostojanstvenosti se je predstavil, pozdravila sta se, sedel je in se nemudoma zatopil v val vsakdanjih najnovejših novic, govoril o novih knjigah, o gledališču, o vojski, o zmagah Napoleonovih, o njegovi bližnji zaroki — dokler ni mož v sivi suknji s svojim enoličnim, mirnim glasom ustavil ploho njegove zgovornosti in ga vljudno vprašal:

»Ali me je torej gospod podprefekt zato počastil ob tej rani uri s svojim obiskom, da bi mi povedal najnovejše dnevne in politične novice?«

»Deloma, moj dobri gospod Fernand, deloma«, je odgovoril gospod podprefekt veselo. »Želel bi, da se malo pobliže spoznava — in,« je pridjal, kot da se je šele pravkar spomnil, »in rad bi tudi govoril z vami o nekih mojih družinskih razmerah, ki sicer niso posebno važne, ki pa vendar dajejo mnogo skrbi moji soprogi in ki so tudi za mene nekako kakor skrivnost.«

»Popolnoma sem na razpolago gospodu podprefektu!« je dejal mož v sivi suknji brez vsake najmanjše sence kakega smehljaja.

»O — mislim,« je nadaljeval gospod Leblanc s tisto malomarnostjo, pomešano z rahlo prezirnostjo, ki je prišla v navado med uradniki, kadar so govorili s tajnim detektivom, »mislim, da bi čisto lahko tudi sam opravil z zadevo. Pa stvar je zelo skrivnostna in ne dvomim, da bi zanimala tudi vas, četudi pravzaprav ne leži v območju vašega delokroga.«

To pot mož v sivi suknji ni rekel ničesar. Tiho je čakal, da gospod podprefekt nadaljuje.

»Kakor vam je gotovo znano,« je nadaljeval gospod Leblanc po kratkem molku, »imam

Izšel je 1 in 11. zvezek!

Res niste še naročili

Karl May
knjige?

Ne čakajte, dokler se še dobi. Nad 1000 knjig že razprodanih, ostane bo kmalu! Pišite Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

sta kriknila in se zvila pod udarcem, tovariši so se razkropili, gospod učitelj je mlatil po dveh s srditostjo: »Krucifiks, heiland, aleluja, jaz vama bom že iztepel to presneto fleckanje!« Dečka sta se valjala po tleh, stari Plečnik ju je preklestil, da sta se komaj potegnili za mejo ob občestni grabi.

Po opravljenem bičanju se je podal potolaženo v hišo, prižgal luč in znova čital.

Vražja mast, ni bil pri koncu prvega stavka, že je stalo in pokalo pri oknu 10 fantalinov. Zopet je ugasnil luč, ostavil izbo in seve dečjad narazen! — Gospod je krenil iz vasi in se vrnil v svoj stan šele proti jutru.

Na binkoštni pondeljek po pozni službi božji je povabil gospod Plečnik k meni v krčmo celi občinski odbor. Vsi smo bili uverjeni, da nam bode dobri vzgojitelj navil s posebno pridigo ušesa radi binkoštnega pokanja. Uprašal je le po gmajni in ko je bil siguren o njeni pravomočni občinski lasti, nas je nagovoril tako-le: »Možje, ki ste bili vsi moji učenci, ni li škoda, da rasteta po obširni gmajni poleg malo trave le šar in ločje. Zanimarjeni svet je lahko pretvoriti z malenkostnimi stroški v drevesnico. Sadna drevesa po Vaših ograjah so starikava, nerodovitna in jih bo treba obnoviti. Ako boste pametni in me poslušali, Vam bo vrgeč sadonosnik več nego njiva in hlev. Odstopite del gmajne za občinsko drevesnico, ki naj postane pod mojim brezplačnim vodstvom kmetsko nadaljevalna šola za šoli odrasle fantje!«

Enoglasno smo pritrdili pametnemu nasvetu. Še isto jesen so naši fantje tekmovali, kedo bo več zrigolil. Na spo mlad je bila drevesnica pripravljena, ograjena in posejana. Vsaki večji hiši je odmeril Plečnik poseben kos v drevesnici. Mesto po vasi, v krčmo in pod okna so delali in še delajo fantje ob prostem času v drevesnici. Po nedeljah in praznikih popoldne je poduk v sadjarstvu, katerega vrši še danes naš do bri gospod.

Ko so videla dekleta iz gmajne dre-

vesnico, smo morali zrigolati še vrt, kjer goji dekliska mladež rože in zgodnjo zelenjavo.

Delo je zastoj, gnoj damo kmetje in glejte naše sadonosnike, kako gledajo danes in pred sedmimi leti!

Na spomlad, v poletju in v jeseni so naši mladi v drevesnici ter na vrtu, po zimi pa pletejo po Plečnikovih navodilih iz obdravskega vrbja košare ter sto le in mize za mestno gospodo ter leto-višča.

Dobrih sedem let ni bilo v naši vasi med mladino ne prepira, kaj šele surovega pretepa. Kazenski občinski seznam naših mladih je neomadeževan!

Tako zgleda pri nas v nekdanj vsestransko razupiti vasi ob Dravi kmetsko nadaljevalna in vrtnarska šola, ki nas ne stane nič, nosi na leto lepe tisočake in je neprecenljivega vzgojnega pomena.

To je lepa, podučna in posnemanja vredna, resnična zgodba, katero mi je zaupal občinski svetovalec in krčmar iz obdravske vasi. Ako bi si vzele za vzgled to vas in občino še druge po mariborski oblasti, koliko na boljšem bi si bili štajerski Slovenci v gospodarskem in moralnem oziru!

Močne mišice, zdravi živci

dnevno redno negovanje telesa

so najboljša obramba proti bolezni. Zato so že naši dedje in pradedje imeli vedno v hiši in s priznanim uspehom dnevno upotrebovali preizkušeno domače sredstvo in kozmetikum: Fellerjev prijetno dišeči »Elsafluid«.

Uporabljen na zunaj in znotraj, brani Fellerjev »Elsafluid« od prehlajenja in okuženja, ker je tudi izvrstno razkuževalno sredstvo in neguje roke, obraz, zobe,

usta in dihalo in je radi tega zanesljiv tudi pri influenci ter gripi. Pomešan z vodo se uporabi za grgranje, odstranjuje sluz ter na ta način odstranjuje vzrok kašlju in hripavosti. Proti bolečinam na potovanju deluje brzo in ugodno. Dobiva se v lekarnah in sorodnih trgovinah, poiskusna stekleničica za 6 Din, dvojna steklenica za 9 Din, velika specialna steklenica za 26 Din. Po pošti stane vsaj en zaboj, kateri vsebuje 9 poiskusnih, 6 dvojnih ali 2 veliki specialni steklenici samo 62 Din. Trije taki zaboji samo 139 Din, vse že z vračunano poštnino in zavojnino. Naročila naslovite točno na

EUGEN V. FELLER, lekarnar, Stubica Donja, Elzateg 341. Hrvatska.

Kot zanesljivo sredstvo za zelodec in žreva naročite obenem Fellerjevo blago delujoče Elsa-kroglice, 6 škatelj 12 Din.

majhno posestvo blizu Bourg-le-Roi, nekaj kilometrov daleč od mesta. Moja žena in otroci prebijejo na deželi vse leto in tudi jaz rad pohitim tja, kadarkoli mi moje poklicne dolžnosti pripuščajajo. Posestvo se imenuje Les Colombières. Hiša je star gradič, svojčas je bila last grofov Mamers, stare royalistične rodbine, ki se je ob začetku revolucije izselila na Angleško. Rodbina Mamers se ni mogla sprijazniti z novimi razmerami, kakor morebiti veste, zamanj jo je vabila sama cesarska milost nazaj na Francosko. Ostali so na Angleškem, njihovo posestvo pa je bilo prodano v korist države in jaz sem ga kupil.

Hiša je že stara, pa po svojem slogu in po svoji zgodovini zelo zanimiva. Sredi velikega parka stoji, precej oddaljena je od mesta. Krog posestva je obširen gozd. Pravijo, da so se ob času Karola XII. hugenoti skrivali v gradiču pred preganjanjem. Ker sem tudi jaz, je pravil gospod Leblanc s samozavestnim ponosom, »iz stare hugenotske rodbine, pač lahko razumete, gospod Fernand, da se še posebno zanimam za svojo posest.«

Gospod podprefekt je pomolčal, si popravil vratnico, djal eno nogo čez drugo in nadaljeval prijazno:

»Upam, da ne tratim brez potrebe vašega dragocenega časa, moj dobri prijatelj, ko vam pripovedujem te navidezno brezpomembne, pa v resnici zelo važne malenkosti?«

»Nasprotno, gospod podprefekt!« je vlijudno odgovoril mož v sivi suknji. »Nasprotno! Z velikim zanimanjem vas poslušam!«

Ojunačen po teh bodrilnih besedah je gospod Leblanc pogumno nadaljeval:

»Moja družina, to vam moram še povedati, ni velika: moja žena, jaz in dva otroka, fant in dekle, Adela, ki ima štirinajst let, in Ernest, ki je pravkar dovršil dvanajsto leto. Dva hlapca imam in dve služkinji ter tri ali štiri ljudi, ki mi delajo v parku. In — tudi guvernanto imamo pri hiši, odgojiteljico mojih otrok, gospodično Marijo Vaillant. Pretečeno poletje je prišla k nam v službo, alençonski škof nam jo je toplo priporočil. In njeno obnašanje, to je tisto, kar je v zadnjih dneh tako zelo vznemirilo mojo ženo in mene.

Pa sodite sami!

Izprva sva si z ženo lahko kar častitala, da sva dobila tak biser, tako fino, izobraženo in ljubeznivo gospodično k najinim otrokom. Marija Vaillant je bila tistikrat pridno, veselo, duhovito

NA POLJANI — najboljša Meškova povest je zopet na razpolago. Vsakdo naj jo še to zimo prebere! Stane Din 25, vezana Din 38. Naročajo se v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.